

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta pedagogická
Katedra českého jazyka a literatury

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
posudek oponenta

Práci předložil – předložila: Kateřina Hrodková
Název práce: Etické výzvy ve volné trilogii Martiny Drijverové
Hodnotitel: Mgr. Vladimíra Brčáková

1. CÍL PRÁCE:

Cíl daný titulem splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Diplomantka se ve vybraném díle Martiny Drijverové (*Táta k příštím Vánocům, Táta pro radost i pro zlost, Táta nemá smutky rád*) zaobírá etickými, sociálně-psychologickými aspekty v interakcích literárních postav. Téma neúplné rodiny (příznačné pro první díl trilogie) je v diplomové práci (dále jen DP) zasazeno jednak do literárněhistorického kontextu, jednak do kontextu společenského. Není však pravda, že postava Divé Báry, jak se píše na straně 12, vyrůstá bez obou rodičů. V závěru práce jsou promýšleny možnosti využití interdisciplinárních vztahů ve výuce literární výchovy (dále jen LV).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Největší slabinou DP je užitý styl, který nepatří do odborného komunikátu. Diplomantka totiž namísto odborné interpretace emocionálně převypravuje děj knih. Kvalitu práce dále snižují občasné chyby v pravopise syntaktickém (strany 7, 17, 19, 21, 22, 24, 29, 30, 37) a morfologickém (strana 25).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Autorka ve svém resumé píše, že „diplomová práce je zaměřená na interpretaci a rozbor volné trilogie (...) o neúplné rodině spisovatelky Martiny Drijverové“. Už samotná formulace je zavádějící (nešťastně zvolený slovosled mění smysl vyjádření), ale to ponechme stranou, spíše jde o to, že avizovaná interpretace v DP prováděná není. Autorka vybrané texty M. Drijverové neinterpretuje, nýbrž používá, a v tom je velký rozdíl! Nevěnuje pozornost způsobu, jímž se dětský aspekt promítá do celé umělecké struktury (tedy i do kategorie vypravěče, jazykových prostředků, užití stylistiky, kompozice), pouze emocionálně převypravuje děj se zaměřením na postavy a jejich formující prostředí (škola, domov). Takto zprostředkovaná fabule je pak reflektována výlučně z aspektu psychologické či pedagogické literatury, a to bez ohledu na své estetické provedení. Lhostejnost vůči umělecké specifičnosti (vůči estetické svébytnosti díla) ilustrujeme na vyňaté části DP, v níž autorka zcela zruší uměleckou povahu textu a hlavní postavu hodnotí očima přední české psycholožky. Chybnou stylizací navíc navozuje dojem, že literární postavu posuzuje sama Marie Vágnerová. „Vypravěčka Jana je dle profesorky Marie Vágnerové v období druhé fáze školního věku. Ve škole, mezi kamarády, si vytváří pevnou pozici, která předurčuje její budoucí sociální postavení a má také vliv na vývoj její osobnosti.“ (strana 29–30)

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Velmi oceňuji autorčinu dobrou snahu využít formativní potenciál knih M. Drijverové ve výuce LV na prvním stupni. To bezpochyby! Ale přece jen není možné se právě v literárněvýchovném vyučování (nebo dokonce v interpretačně zaměřené práci) zcela oprostít od estetického provedení textu a redukovat umění na pouhý nástroj učitelovy práce.

Jak byste při četbě a didaktické interpretaci vybraných textů kultivovala a rozvíjela čtenářství žáků? Jak byste u nich pěstovala alespoň základní vhled do výstavby uměleckého textu (do jeho vypravěčské perspektivy, stylu, tématu)? Otázka je cílená především na vypravěčskou perspektivu a jazykový styl, poněvadž emocionální a formativní nabídka tématu byla v DP dostatečně rozebrána. Nicméně na tomto místě je dobré si uvědomit, že forma a obsah spolu úzce souvisí, jedno podmiňuje druhé.

6. NAVRHOVANÉ HODNOCENÍ:

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikační stupeň **velmi dobře - dobře**.

Datum: 7. 6. 2019

Podpis: